

Στη Σαλαμίνα και στο Πέραμα φασίστας δε θα μείνει! Πολιτική εκδήλωση στη Σαλαμίνα 11/12 και Αντιφασιστική διαδήλωση στο Πέραμα 16/12

Στο άλλοτε “μαύρο νησί της Σαλαμίνας” που η Χρυσή Αυγή είχε έντονη παρουσία, πλέον το ταξικό αντιφασιστικό κίνημα, όχι μόνο έχει καταφέρει να κατοχυρώσει την παρουσία του, αλλά έχει αντιστρέψει τους όρους της ταξικής πάλης.

Η αφετηρία αυτής της αλλαγής ορίστηκε με τους αγώνες που πραγματοποιήθηκαν με αφορμή τον βασανισμό του Αιγύπτιου εργάτη Τάλεμπ Ουαλίντ το 2013. Τότε, οι εργοδότες του στο φούρνο “Σταρ” στη Σαλαμίνα, αντιλαμβανόμενοι το χρηματικό ποσό που είχαν αναθέσει στον άτυχο μετανάστη οι συμπατριώτες του, για τη μεταφορά του στους συγγενείς τους στην Αίγυπτο, λήστεψαν και στη συνέχεια προσπαθώντας να τον εκβιάσουν, τον φυλάκισαν σε έναν στάβλο για ώρες και τον βασάνισαν.

Το θάρρος του Ουαλίντ που τον οδήγησε να δραπετεύσει και να καταγγείλει το εγκληματικό σκηνικό εις βάρος του οδήγησε σε ένα μεγάλο πολιτικό γεγονός που στιγμάτισε την ελληνική κοινωνία τόσο αρνητικά, μιας και χαρακτηρίστηκε από τους χειρότερους βασανισμούς ανθρώπου που πραγματοποιήθηκε στη μεταπολίτευση στην ελληνική κοινωνία, όσο και θετικά με τη μετέπειτα εξέλιξη του.

Το αντιφασιστικό κίνημα με μπροστάρη τον μαχητικό αντιφασισμό ανέτρεψε το 2015 την προσπάθεια των βασανιστών να δημιουργήσουν κλίμα τρομοκρατίας στον Ουαλίντ, μέσα στα δικαστήρια, απειλώντας και τραμπουκίζοντας τον σε κάθε διαδικασία, επέστρεψε σε εκείνους ένα ελάχιστο ποσοστό βίας που είχαν ήδη ασκήσει και κατάφεραν με την κατάλληλη πολιτική ατμόσφαιρα που δημιούργησαν να ορίσουν την τελική έκβαση της δίκης που ήταν καταδικαστική.

Οι αντιφασιστικές παρεμβάσεις στη γειτονιά της Σαλαμίνας, η πρώτη αντιφασιστική πορεία στο νησί και η ισχυρή παρουσία των αντιφασιστών στη δίκη κατάφεραν να καταδικάσουν για πρώτη φορά υπόθεση καταγγελίας μετανάστη εις βάρος του εργοδότη του. Ο Γιώργος Σγούρδας, ο Γιώργος Ζαχαριάδης και ο Φρεντερίκ Ζότο κατέληξαν πίσω από τα κάγκελα της φυλακής, ενώ ο Μάνης Σγούρδας “απολαμβάνει” το αφιλόξενο, πλέον, περιβάλλον του νησιού με καταδίκη με αναστολή στις πλάτες. Όλοι κρίθηκαν ένοχοι για κακουργήματα της αρπαγής, της ληστείας και της βαριάς σκοπούμενης βλάβης.

Το επόμενο γεγονός που έδωσε την ευκαιρία να αναβαθμιστεί περαιτέρω το αντιφασιστικό κίνημα στη Σαλαμίνα συνέβη τον προηγούμενο Σεπτέμβρη με την επίθεση του Μιχάλη Παπαδημητρίου (α' ξάδερφος του συνονόματου πυρηνάρχη της Χρυσής Αυγής στο νησί), φασίστα επιστάτη του ΕΠΑΛ σε αντιφασίστες αφισοκολλητές λίγες μέρες πριν την επέτειο δολοφονίας του Παύλου Φύσσα.

Εκτός από την κοινωνική καταδίκη του νεοναζι και την αντιφασιστική παρέμβαση στο ΕΠΑΛ, στην οποία του στάλθηκε σαφές πολιτικό μήνυμα και απαιτήθηκε από τη διευθύντρια την απόλυσή του, μαζεύτηκαν υπογραφές από πολίτες της Σαλαμίνας που έθεσαν το ζήτημα απόλυσής του και στο Δημοτικό Συμβούλιο. Η υπόθεση δεν έχει λήξει και μετάθεση του στο 1ο-2ο ΓΕΛ Σαλαμίνας δε μπορεί να τον προστατεύσει.

Ο πυρήνας της Χρυσής Αυγής Σαλαμίνας μετά από αγώνες 2,5 περίπου ετών, υπολειμουργεί πλήρως φτάνοντας σε σημείο να δυσκολεύεται να συγκεντρώσει πάνω από 10 υπολείμματα, νοσταλγών της Χούντας, προχωρημένης ηλικίας, στις συνελεύσεις του. Οι τοίχοι του νησιού γεμίζουν κατά καιρούς με αφίσες αντιφασιστικού περιεχομένου ενώ ταυτόχρονα τους κοσμούν τα αντιφασιστικά συνθήματα. Ο κόσμος του νησιού αναταραγμένος από τα γεγονότα και υιοθετώντας το ευρύτερο πολιτικό κλίμα της αλληλεγγύης και της αδερφοσύνης στην παρούσα πολιτική περίοδο απομονώνει τους νοσταλγούς του Χίτλερ πλασιώνοντας όλο και περισσότερο τις γραμμές του μαχητικού αντιφασισμού.

Αυτή τη συνθήκη ισχυροποιούν και οι εξελίξεις στις υπόλοιπες γειτονιές της Β' και Α' Πειραιά στις οποίες

ο μαχητικός αντιφασισμός έχει εξαφανίσει τα τσιράκια των εφοπλιστών από τις κινηματικές διαδικασίες αναγκάζοντας τους να δρουν είτε κρυφά, στο σκοτάδι της νύχτας είτε με τις ευλογίες του κράτους και των ισχυρών δυνάμεων καταστολής.

Η επίθεση του βουλευτή Λαγού με τους μπράβους του σε καθηγητές και αλληλέγγυους στο δημοτικό σχολείο του Ν.Ικονίου στις 17/01 το 2017 και η συντονισμένη επίθεση Χρυσανγιδών και Ελληνικής Αστυνομίας τον περασμένο Σεπτέμβρη, στις 20, σε αντιφασιστική κινητοποίηση μαρτυρούν το έντονο ενδιαφέρον των φασιστών για την ευρύτερη περιοχή. Κατάσταση παρόμοιας με εκείνης των γραφείων της Σαλαμίνας αντιμετωπίζουν οι υπόλοιπες γιάφκες των φασιστών στην Αττική. Με ένα μαχητικό αντιφασιστικό κίνημα να έχει εξαφανίσει τους Χρυσανγίτες από τις κινηματικές διαδικασίες, η υπολειπουμένη τους και τα λουκέτα που μπαίνουν σε αυτά είναι καθημερινά φαινόμενα.

Ο πανικός έχει καταβάλλει το αντίπαλο στρατόπεδο σε σημείο που προσπαθεί με συμμορίτικες πρωτοβουλίες να δημιουργήσει ακροδεξιό κλίμα απολαμβάνοντας παράλληλα το άσυλο που τους προσφέρει το κράτος. Η αποτυχημένη προσπάθεια να στήσουν “αγανακτισμένους γονείς” στα Σεπόλια, η νυχτερινή επίθεση στο σπίτι του Αφγανού, μαθητή Αμίρ στη Δάφνη τα ξημερώματα της 3ης Νοεμβρίου και η επίθεση στο Εφετείο, την 1η Νοεμβρίου, στη δικηγόρο της πολιτικής αγωγής Ευγενίας Κουνιάκης και η επίθεση σε αφισοκολλητές της ΠΕΝΕΝ τα ξημερώματα της 11ης Οκτωβρίου φανερώνουν την απελπισία που κυριαρχεί στο νεοναζιστικό μόρφωμα που τους επιστρέφει σε πολιτικό επίπεδο που βρισκόντουσαν πριν το 2009.

Αυτό έχει αναγκάσει τη Χρυσή Αυγή να στρέψει τις εναπομείναντες δυνάμεις της στην περιοχή του Περάματος προκειμένου να διατηρήσει τις ελάχιστες ελπίδες ανασυγκρότησης που τις απομένουν, περιμένοντας και επενδύοντας το διεθνές πολιτικό κλίμα που φέρνει την ακροδεξιά και τα φαντάσματα του παρελθόντος να έχουν επικίνδυνες και ρεαλιστικές διαθέσεις για την εξουσία.

Η περιοχή του Περάματος συμπυκνώνει την πολιτική στρατηγική της Χρυσής Αυγής με αποτέλεσμα το καθάρισμα της γειτονιάς από την παρουσία τους και το κλείσιμο των γραφείων τους εκεί να βάλει οριστική ταφόπλακα σε αυτή.

Η Ελλάδα έχει πλούσιο παρελθόν στις εξεγέρσεις και αποτελεί σπάνιο παράδειγμα του λεγόμενου δυτικού κόσμου που οι πολιτικοί τριγμοί έχουν αλλάξει συνθήκες στην κοινωνία και έχουν προσφέρει πλούσια παρακαταθήκη στους τωρινούς αγωνιστές και του Κομμουνισμού οραματιστές.

Σε λίγες μέρες συμπληρώνονται 9 χρόνια από την εξέγερση που έλαβε χώρα με αφορμή τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου το 2008 από σφαίρα μπάτσου. Μία εξεγερσιακή φλόγα που τρόμαξε αστούς και φασίστες, αναγκάζοντας τους δεύτερους να ακυρώσουν για πρώτη φορά από μόνοι τους τη μεγαλύτερη φασιστική φιέστα που στήνονταν μέχρι και πρόσφατα στην επέτειο των Ιμίων.

Η πρωτοφανής έκρηξη εκείνων των ημερών των πολιτικών υποκειμένων που κατάφεραν να εμπνεύσουν και να συνδεθούν με την αγανάκτηση που κυριαρχούσε στην ελληνική κοινωνία, τα μεγάλα επιτεύγματά τους, η μαχητική αντίληψη που τους χαρακτήρισε αλλά και τα λάθη και τα μειονεκτήματα που καθόρισαν την αρνητική κατάληξη εκείνων των αγώνων και έφεραν την φασιστική αντεπανάσταση της περιόδου 2009-2012, προσφέρουν πλούσια τροφή για μελέτη, παραδειγματισμό και συζήτηση.

Είναι καθήκον μας να διδαχθούμε, ώστε η εξέγερση της γενιάς μας να είναι και θα είναι η νικηφόρα.

Πολιτική Εκδήλωση 11/2, 7μμ, στο Εργατικό Κέντρο Σαλαμίνας με οργανωμένη συμμετοχή της δημοτικής κίνησης Ν.ΑΥ.ΜΑΧΗ.Α και από συνδικαλιστές.

Αντιφασιστική Διαδήλωση στο Πέραμα, 16/12, 12 το μεσημέρι, Πλ. Ηρώων.

OPMA